

ZVEZA SLOVENSkih KLUBOV

# VESTNIK MELBOURNE

FEDERATION OF SLOVENIAN CLUBS

Messenger

SLOVENSKIE  
KLUBA

Glasilo članov S. K. Melbourne, Vic. - IZHAJA MESEČNO - Predsednik V. Molan - Naslov uprave  
Kluba: 371a Park St., Princess Hill, Vic. - Tel.: 38-1679 - Za uredništvo odgovarja tajništvo

LETNIK V.

MELBOURNE, OKTOBER 1960

ŠTEVILKA 56



VSEH SVETIH DAN POPOLDNE, vigilija pred dne - vom, ki je posvečen vsem našim pokojnim. Še mi zvone v ušesih otožni glasovi zvonov iz lin cerkvice sredi domačega pokopališča. Zajokali so in veter je raznašal njihove zvoke med spomeniki grobov, ki so bili ta dan tako domačelepo okrašeni. Vsa božja njiva je bila kot nepregledno morje belih krizantem. In ko se je na pokopališče spuščal mrak, so tudi svečke po grobovih dobile poseben blešč: belo morje krizantem se je spremenilo v morje brlečih in v vetru trepetajočih plamenčkov. Sveče so dogorevale, mi pa smo molili za naše pokojne. Morda smo obiskali grob drage matere, morda očeta, morda obeh. Tam je mogoče počival naš brat, morda sestra. Obiskali smo grobove sorodnikov in znancev... joj, koliko smo jih že srečali v življenju, pa jih je Bog poklical v večnost pred nami! Danes jih krije domača ruša, v naših srcih pa je ostal topel spomin nanje. Bog jim daj večni mir in pokoj!...

V daljno tujino nas je zanesla življenjska pot. Daleč za morjem je ostalo domače pokopališče in grobovi naših dragih. Vendar je spomin nanje ostal živ tudi zdaj in je odšel z nami na tuje. Skoraj smo jim nevoščljivi, da počivajo v domači zemlji. In vendar: življenje je vredno življenja, četudi nas je pognalo na tuje. Še imamo čas v rokah, da z njim trgujemo za srečno večnost. Še imamo čas v rokah, da se lahko spominjamo onih, ki jih ni več med nami. - Na naše tukajšnje slovenske grobove bomo poromali na prvo nedeljo v novembru, četudi bodo naše misli morda daleč za morjem na domači božji njivi. Šopek rož bomo položili na grob morda neznanega rojaka, ker ne moremo prinesti rož na grob matere. Svečko bomo prižgali na tujem grobu, ker je domači ne morejo prinesti, ko so tako daleč. Tako bomo tudi tukaj obhajali dan, ki je posebej posvečen vsem našim pokojnim.

In še nekaj! Posebej se bomo spomnili vsch tistih rojakov, ki počivajo po širni deželi pod Južnim Križem, pa za njih grobove nihče ne ve. Morda jih je smrt našla v avstralskem bušu, morda v puštinji, morda med samimi tujci in ni bilo rojaka, ki bi žalostno novico ponesel med ostale rojake. Vemo, da je takih grobov precej. Nihče jim v novembru ne bo prinesel svečke in cvetja - naša molitev pa jih bo dosegla.

Tako nas bo prav prva nedelja v novembru spet združila v eno narodno družino, ki ob spominu na drage znane in neznanke pokojne pozabi na bratske spore. Ob grobovih se bomo spet enkrat zavedli, da je delo za skupnost naša dolžnost in da delajmo, dokler imamo življenje. Živeti zgolj samo zase, je najlažje, a tudi najmanj vredno! Živeti za druge, žrtvovati se za skupnost, pa ima trajno vrednost!

Vernih duš dan!

Mrtvim v spomin, živim v opomin - zvone zvonovi. Daleč za morjem zvone, pa tako, da jih razločno čujem v svojih ušesih. Da, živim v opomin, da je življenje vredno življenja. Zavedajmo se tega, dokler to kratko življenje imamo!

# Mladina je zborovala

V nedeljo - 2. oktobra - je imela slovenska mladina v Slovenskem domu ob 4. uri popoldne svoje prvo mladinsko zborovanje, ki mu je bil vsekakor namen dvigniti naše kulturno in družabno življenje v Melbournu. Kot nam je sestanek pokazal, pa se je naša mladina pozanimala tudi za Slovenski dom: ne da bi samo prišla vanj in hotela imeti vse urejeno, ampak je tudi pripravljena pomagati pri ureditvi Doma. Pač dejstvo je: dom nas čaka, odpira nam svoja vrata in nas vabi; potrebno je le vanj xanesti slovenski narodni kulturni in družabni palmen ter domače prijetno pregreti, kakor notranjost samo, tako tudi vrt za in pred Domom in ( kakor se je edn izrazil nekje) "pregnati grškega duha, ker ni za nas Slovence in ga nadomestiti s slovenskim". Namreč hiša je bila kupljena od Grka.

Precej mladine se je zbralo (čeprav ne moremo reči tako, če se ozremo in pogledamo, koliko mladih Slovencev in Slovenk živi v Melbournu), ki je bila navdušena in živa v debati, kakor tudi v predlogih, kako izboljšati in povečati naše narodno življenje v Melbournu. Dekleta so bila manj zastopana. Bile so samo tri, kar žalostna slika, da ( če cenimo po zadnjem mladinskem zborovanju) dekleta tako malo dajo na nekakšno "prebujanje" mladih sil za boljšo in uspešnejšo rast našega kulturnega življenja v tujini. Ali nam niso naši starejši rojaki lahko za svetel vzgled, kako je treba ljubiti, kar je našega, kar je prekaljeno z duhom naših prednikov in naših kulturnih umetnikov? Pred nami je še kos življenja, ki ga moramo ohraniti ob svoji materi, če že ne ob njej, pa vsaj ob njeni zapuščini - dediščini, ki smo jo s seboj prinesli preko raznih okoliščin na ta več kot deset tisoč milj oddaljeni kontinent.

Mladina, ki se je udeležila sestanka je vsekakor že dvignila naše kulturno življenje in družabnost, čeprav še ne vidimo odprtih dejstev. Naj naštejemo samo sekcije, ki so bile ustanovljene na tem zborovanju, pa ne bo treba nobenega komentarja: šahovska, namizni tenis, dramska, folklorna, foto-amaterska in filozofska skupina. Vse so dobile prijavitelje, katerim, upajmo, se bodo pridružili še novi in novi. Prvi dve - šahovska in namizni tenis - sta začeli že delovati. Prva pod vodstvom g. Cveta Bersa in druga pod vodstvom g. Janeza Vidovič. Upajmo, da bomo v kratkem času imeli še več sekcij, med katerimi se bo lahko začela razvijati tudi pevska in glasbena. Torej za začetek kar precej, le držati se bomo morali in ne bati se žrtev. Življenje nas je tudi teč že naučilo, za nobenega ne bo nič novega tu in tam kakšna majhna žrtev.

Tudi naš Dom je našo mladino precej zanimal. Mladi so se odločili s prostovoljnim delom ob sobotah zgraditi zadaj za hišo plesni oder, kjer bo dovolj prostora, da se zavrtimo. Načrt za zgraditev le-tega je že v teku. Mladinci so se poimensko prijavili za prostovoljno delo. Mladi se prebujajo, hočejo, da ob strani naših vzornih starejših rojakov naprej popeljejo barko našega narodnega življenja tukaj.

To so uspehi, ki jih je rodil zadnji sestanek mladine. Z vso pravico jih lahko imenujemo uspehe, katerim se bodo pridruževali tekom odtekajočega se obdobja še novi in novi. Tudi novi mladi ljudje se nam bodo pridružili, čeprav jih na zadnjem zborovanju ni bilo - hote ali nehote - med nami. Začutili bodo potrebo in spoznali - saj ga že poznajo - rojaške narodne vzajemnosti. Še se bomo sestajali, še bomo gradili nove načrte in jih tudi izpolnjevali! Slovenska mladina v Melbournu še ni pozabila, da je del generacije - tukaj pri nas edina generacija -, ki bo morala v prihodnosti vzeti v roke krmilo našega družabnega, kulturnega, prosvetnega in socialnega življenja.

Ustavimo se zopet pri ostalih, ki jih ni bilo zraven. Mar je malenkostno dokazati svoje poreklo v dejanjih? Mar je majhna žrtev časa tako velika, da pozabimo, da smo nekoč uživali v lastni duhovnosti in družabnosti? Sicer pa so tudi res opravičljivi vzroki, ki so mnoge zadržali od sestanka, zato pa je še zmeraj čas, da se vključijo v vrste mladih rojakov in rojakinj ter skupno z našimi starejšimi rojaki dvignejo našo agilnost. Dobrodošli ob vsakem času. Končno pa vsak ve svoje in vsak ima svojo voljo - vsi pa imamo eno narodnost.

Ob koncu še: držimo se potoč, ki smo si jih sami načrtali na zadnjem sestanku, pa nam bo tudi "sreča mila".

Poročevalec

VSI, KI STE SE VPISALI V DRAMATSKO SEKCIJO, PRIDITE ZA GOTOVO DNE 23. OKT. T. L. (nedelja) OB 4. URI POPOLDNE V SLOVENSKI DOM! VABLJENI STE TUDI OSTALI, KI ŽELITE SODELOVATI PRI DRAMATSKI SKUPINI, POSEBNO DEKLETA, SICER BODO MORALI FANTJE PREVZETI TUDI ŽENSKÉ VLOGE PRI PRIREDTVAH? PRIPRAVLJA SE KULTURNI VEČER.

# -Izjci o SLOVENCIH

"The Slovenes are one of the most advanced nationality groups or nations in the world. Their language differs considerably from Serbo-Croatian, perhaps as Portuguese from Spanish. They have developed a very high degree of literacy, maintained schools in every town and village, supported an extensive circulation of good weekly periodicals, and made their little country a model for Central Europe!"

"They created a creditable Slovene culture, supported a state theatre and opera, a university and high schools, choirs and orchestras, and the noble tradition of building statues to poets. They kept their picturesque little cities attractive and clean, improved their strikingly beautiful, mountain-filled, lake spangled land by the care they gave it, made its heights and depths echo with the songs of tourists, crowned many a peak with a cozy tourist hut, and bound their ranges together with the best system of roads in southeast Europe."

"They developed an extensive industry, worked out a helpful cooperative system, and organized agriculture as well as their uneven land permitted. They were well served by a vigorous daily press. The coffee houses in their cities were as reading rooms in American public libraries, and their churches were well attended. Markets were models of order. The women were neat, few men were ragged, the heaviest weight of toil was relieved by wheels. A self-respecting little people, that prior to 1918 had never been even partly free, moved forward to a distinguished place among the most advanced nations."

/Iz knjige: Tito's Imperial Communism, by R.H. Markham,  
The University of North Carolina Press, Chapel Hill, 1947/

"The Slovenes, a people at present numbering in their homeland rather less than two million, settled in the mountainous north-west corner of Yugoslavia at the time of the Slav migrations about AD.600. The centre of this small and unique Alpine Slav civilization is Ljubljana, a delightful and most civilized, though small, capital city standing in a small plain bounded by high mountains. Slovenia is a land of small individual farms and small industrial centres such as mines and foundries, connected by railways along most of the valleys. Beyond the Rivers Drava and Mura the hills melt into the Panonian Plain. The people are mainly of the Roman Catholic faith. Literacy in Slovenia reaches almost 100 per cent of the population, and the general level of urban, rural, and domestic culture is high even by West European standards. All who know the Slovenes regret the fact that even after the 1914-1918 war, this small people was far from entirely united... The history of their language, we shall see, also shows those qualities of steadfastness and perseverance in the people, while their beautiful literature is often characterized by a gentle melancholy or a positive and constructive optimism which reflect further sides of the Slovene's character... Slovenian is the language of one of the oldest documents written in any Slav language, the Freising Leaves (Prižinski spomeniki)..."

/R.G.A. de Bray M.A., Guide to the Slavonic Languages,  
London-New York 1951, stran 363./

"Undoubtedly, what helps greatly to make the Slovene townships so warmly impressive is the intense culture of their inhabitants. Whenever one penetrates, shops, restaurants, private dwellings, one comes upon the trace of books and the mellow unharried discussion of what is written in them. This differentiates Slovenia from adjoining countries and from the other Yugoslav republics. It is indeed a world of its own... In Slovenia one finds the most westerly cultivation of the shepherd farmer's winter art of painting on glass. Perhaps the long winters have contributed to this though certainly they are not the sole cause. The day will come when these genuine primitive gems of painting will be much sought after..."

/Iz knjige: Yugoslav Life and Landscape", by Alec Brown,  
Elek Books Ltd., 1954. London and New York./

"Ljubljana, Yugoslavia, March 10, 1938. - Here is a town to share the whole world. It is full of statues, and not one of them of a soldier. Only poets and thinkers have been so honoured..." /Berlin Diary, by W.L. Shirer/

# Križem kražem po Viktoriji

pater U. Bizil-poroča

- \* Na svoji zadnji poti iz Južne Avstralije sem si pa res želel, da bi imel namesto avtomobila - čoln. Če bi odšel iz Adelaide le en dan kasneje, bi ne prišel nikamor zaradi povodnji. Na nekaterih mestih je bila cesta globoko pod vodo. Čudna je ta naša nova dežela: Viktorija ima povodenj, v Queenslandu pa - molijo za dež, ker imajo strašno sušo. No, je pač razsežna dežela ta naša nova domovina, ne le mala Slovenija.
- \* Pa pojdimo k porokam, saj so novice o novih parih menda najbolj privlačne! - Dne 1. oktobra je Emil LAGONDAR popeljal Olgo ROUS pred oltar Matere božje v East Malvernu. Oba sta Slovenca, četudi je bil ženin rojen v Bosni. Nevesta je doma iz Črenšovcev. - Isti dan je bila slovenska poroka v Myrtlefordu: štajerski rojak Jožef PODGORŠEK je dobil za ženko Belokranjsko Angelo Šneler. - Dne 8. oktobra pa je bila slovenska "ohcet" zopet v Melbournu: Jože BERGOČ iz Trnja (Slov. Primorje) je v stolnici sv. Patrika obljubil zakonsko zvestobo Antoniji Pečovnik (doma iz Maribora). - Naše čestitke vsem!
- \* Krščevali pa so od zadnjega Vestnika sledeče družine: IGORJA DANIELA je dobila družina Otona KROJSA in Zofije r. Gaberšnik v North Fitzroyu; krstili smo ga 17. septembra v Clifton Hillu. - ROBERT IVAN pa je ime prvorojencu Silvana BUCAJ in Ane r. Mejak v Macleodu, ki smo ga isti dan krstili pri Sv. Martinu istotam. - Dne 29. septembra pa spet krst v Clifton Hillu: MAGDALENO FRANČIŠKO je dobila družina Franca VEDRA in Julijane r. Kampuš. - Pevi oktober beleži krst v Hawthornu, kamor so prinesli ŠTEFANA RAJMUNDA iz Alphingtona: je sinko Ignacija VALENCIČA in Vide r. Marinčič. - Dne 8. oktobra so krščevali v Ballaratu, kjer je kar korajžno prejel krstno vodo MILANČEK, sinko novodošle družinice Cirila MAURIČA in Zorke r. Milolovič. - Isti dan je bil krst tudi v Geelongu, kamor so prinesli k Sveti Družini ALBINČKA DRAGA, drugega sinka Jožefa KONŠAKA in Helene r. Horvat. - Torej ena sama punčka, vse drugo pa fantje-soldatje. (Bog daj, da bi jim ne bilo treba nikoli dati puško na ramo!) - Naše čestitke vsem srečnim staršem.
- \* Med angelčke pa je odšla komaj dveletna Suzana BUBNIČ, hčerka Marjana Bubniča in Marije r. Poles. Družinica živi v Yarraville. Suzana je imela težko operacijo srca, pa ji je žal podlegla. V petek dne 7. oktobra smo jo položili v grob na pokopališče v Footscrayu. - Iskreno sožalje žalujočim staršem. Tolaži naj jih vera, ki nam govori, da je Suzi srečna že dosegla to, kar moramo mi s trudom in resno voljo šele zaslužiti. Bog ji je prihranil marsikaj, kar nas morda še čaka v tej negotovi bodočnosti.
- \* V SLOVENSKO ŠOLO je prišlo na prvo nedeljo v oktobru toliko otrok (Vsa pohvala našim staršem in zahvala obenem!), da smo sklenili napraviti dva razreda. Starostna razlika otrok je prevelika. Vse lažje bo imeti skupino starejših posebej, malčke, ki se komaj pisati učijo, pa posebej. En razred bo sprejela naša pridna študentkinja gđc. Anica Sernečeva. - Otroci so pa tudi zadovoljni s poukom. Še večje veselje bodo imeli, ko jih bomo začeli pripravljati za prvi oderski nastop. Korajža velja!
- \* Lepo smo se postavili na melbournskem velesejmu in želi lepo priznanje. Iz vseh koncev smo nabrali narodne predmete in vsem sodelavcem iskren bogplačaj! Letos smo imeli več prostora ter smo razstavili celo zibko. V njej se je nekaj večerov zibal - Mesarjev Johnny. Veliko je bilo zanimanja in povpraševanja o idrijskih čipkah, ki sem jih prinesel od gospe Kvedrove iz Adelaide. Posebnost razstave je bil tudi otroški konjiček, na katerem se otrok ne ziblje, ampak resnično skače in se premika. Izdelal ga je g. Gvido Florenini in zanj že tudi dobil patent. Res izvirno delo, ki je bilo vredno, da so ga videli tisoči.
- \* Prijetno domače je bilo na izletu devetega oktobra, ki sta ga skupno priredila SKM in SKGeelong. Dva avtobusa melbournskih Slovencev se je udeležilo tudi slovenske maše, ki sem jo prav to nedeljo imel v Bell Parku. Moram reči, da so se geelongški pevci to nedeljo postavili s svojim zborom. Vreme nam je pa Bog tudi blagoslovil, četudi je pred to nedeljo štirinajst dni deževalo. - Prav je, da se takole povezujemo. Čim več nas je, tem več moremo ustvariti. V slogi je moč! Geelong in Melbourne sta najlepši dokaz, kako se da lepo sodelovati v delu za narod.
- \* Zdaj pa je na vrsti obisk naših grobov na keilorskem pokopališču, združen z romanjem na evharistični festival v Sunbury. Na prvo nedeljo v novembru odidemo z avtobusi po slovenski maši v Burnley. Odhod bo okrog ene ure izpred cerkve. Javite mi pravočasno, ker moram naročiti avtobuse. POSEBEJ VABLJENE VSE NARODNE NOŠE! Prinesite s seboj cvetja in svečk za naše grobove. Žal grobovi še ne bodo taki kot bi morali biti, ker mi je zadnje tedne nagajalo slabo vreme in sem mogel šele danes (10. okt.) nabaviti prst. Vsekakor bomo uredili kolikor bo mogoče, do drugega leta pa bo dokončan tudi spomenik in bo vsa slika vse lepša.

# Uprava Kluba poročča:

RAZPOSLALI SMO VSEM ČLANOM SKM OKROŽNICO O RAZPISU POSOJILA. DA NISMO TO STO-rili že vsem v Viktoriji živečim Slovincem, je vzrok še ne prekontrolirana kartoteka naslovov. Namreč, mnogi naši rojaki se v teku enega leta preselijo trikrat - petkrat, spremembe naslova nam pa kajpak ne pošljejo.

O uspehu razposlanih okrožnic je prerano kaj več poročati, ker so člani iste komaj sprejeli (do tega časa, ko to pišem). Kljub kratki dobi pa nas je pošteno presenetil kot prvi vpisnik posojila g. Herman MUZNIK z zneskom £ 300 (tri sto) ali petnajstimi obveznicami. Kaj pravíte, je ta gesta v prilog raznim črnogledom? Drugo in tretje mesto si delita gg. Ivan URBAS in Janez ŠKRABA, oba po £ 20 (dvajset). Pismi sta prispeli istočasno. Vsem tem izrekamo našo prvo zahvalo. Ostali sedaj lahko hitite kolikor vam drago, prvi ne boste več.

V NEDELJO - 2. OKTOBRA - SE JE V SLOVENSLEM DOMU V PRINCES HILL-u VRŠILO Mladinsko zborovanje. Udeležba je bila na zadovoljivi višini, ne tako glede "nežnega spola". Dekleta, ki vedno toliko tarnate o muhavosti naših fantov, kje ste? Zborovanje je rodilo pozitivne zaključke v obliki ustanovitve raznih športnih, družabnih in kulturnih sekcij. Skratka obeta se začetek novega življenja - pod skupno streho.

G. BRANKO SOSIČ JE PODARIL NAŠEMU KLUBU KOMPLETNO MIZO ZA NAMIZNI TENIS. DOKU-pili smo še par loparčkov in nekaj žogic. S tem pa je tudi že omogočeno, da osnovana sekcija oživi pod vodstvom g. BERSA. Za začetek so določeni igralni večeri vsak torek in petek od 7. do 9.30. ure zvečer. G. Sosiču se za njegov dar najlepše zahvaljujemo.

NA ŠESTI REDNI SEJI UO SKM - 23. sept. 1960 - JE BILA NA DNEVNEM REDU PROŠNJA g. Jožeta NOVAK glede razrešnice dolžnosti blagajnika SKM. Imenovani je svojo prošnjo utemeljil s prezaposlenostjo in prekournim delom. Upravni odbor je po daljši razpravi sklenil ugoditi prošnji g. Novaka, na podlagi česar bo po predaji dolžnosti istemu izdana razrešnica.

ŽE NASLEDNJO SEJO - 7. red. seja, 7. okt. 1960 - JE FINAKO PROŠNJO VLOŽIL GOS- pod Vladimir KOS - dosedanji načelnik prireditev. Isti se v kratkem preseli na novo, res malo oddaljeno delovno mesto, ki bi mu aktivno delovanje v SKM zelo otežkočilo. Ker pa se delo Upravnega odbora z vsakim dnem veča ter vsled tega zahteva celega človeka, je bilo prošnji gospoda Kosa ugodeno. Njegovo mesto je prevzel g. Franc HARTMAN.

G. Vladimirju KOS se za njegovo dosedanje delo Upravni odbor SKM tem pótom najlepše zahvaljuje in želi "nasvidenje", ko ma bodo možnosti to zopet dopuščale.

KJE STE MIZARJI, TESARJI? SAMO ŠE ENA ALI DVE POLICI STA POTREBNI V NAŠEM BUN-galo zadaj za hišo, nakar bi bila ista sposobna za shrambo našemu inventarju. Kleparji! par metrov žlebov rabimo okrog te barake. Se bo kateri oglasil? Na koncu pa je potrebno še malo prebarvati. Mar ne bo to sramota za naše "paintarje", če bodo morali to delo izvršiti nestrokovnjaki? In tisti, ki ste obljubili, da boste preslikali še ostale sobe v našem Domu, nas menda ne boste pustili sedaj na cedilu? Naj li drugič napišemo, kateri ste to?

Predsednik SKM: Vinko Molan

\*\*\*\*\*

UPRAVA SLOVENSKEGA KLUBA MELBOURNE SE NAJLEPŠE ZAHVALJUJE VSEM ŠTEVILNIM ROJA- kom v Viktoriji in Južni Avstraliji, ki so posodili narodne predmete za razstavo "THE 1960 ROYAL MELBOURNE SHOW".

V narodnih nošah so na "Royal Show-u" bili v narodnih nošah prisotni: gospa MESAR s sinóm Johnnyjem in hčerko Magdo, gospod I. Majcen, gdč. Anica MOLAN, gospod E. MOLAN, gospod L. JAUK, gospod M. OPPELT, gospod F. JANEŽIČ, gospa BENKO s hčerko Nino, gospod B. JESENKO s soprogo, gospa S. GJOREK, gospa HARTMAN in gospod S. HARTMAN. Upravni odbor Slovenskega kluba Melbourne se vsem najlepše zahvaljuje!

Kot vsako leto je tudi letos najboljši "boglončkaj" za ureditev in pripravo našega prostora na "Royal Show-u" zaslužil gospod p. Valentin BAZILIJ OFM.

Še enkrat, vsem skupaj, najlepša hvala. Za "THE 1961 ROYAL MELBOURNE SHOW" pa se vsem priporočamo in vabimo še nove rojake k sodelovanju. Mislite že sedaj nanj in zbirajte slovenske narodne predmete, ki bodo pokazali narodno lice našega naroda ljudem raznih narodnosti v Avstraliji.

UO SKM

\*\*\*\*\*



# GOELONG



(1955 — 1960)

Tilop, tako tiho je šla mimo nas peta obletnica Slovenskega kluba Geelong. Ali ni vredno, da se vsaj malo ozremo nazaj k rojstvu našega Kluba, ki nam je čuvvar naše narodnosti, ali nam bi vsaj moral biti. Koliko plemenitih želja in dobre volje ter narodne zavednosti je združeno v tem imenu - Slovenski klub Geelong - za nas geelongške Slovence!

Pred petimi leti so se zbrali zavedni Slovenci na stanovanju g. NOVAK Hermana, ki je takrat stanoval v belmontškem hostelu, in ustanovili SLOVENSKI KLUB GEELONG. 18. septembra je minilo pet let od takrat, ko so se ti zavedni Slovenci združili, da svoje narodnostno poreklo in življenje organizirajo v Klubu, ki se je tekom petih let razvijal in se prav gotovo razvil v močnejšo organizacijo, si svojo dobronamernostjo in plemenitostjo pridobil novih članov in simpatizerjev. Res, da ni tu in tam vse, kakor bi bilo, če bi vsak združil svoje sinovsko ali hčerovsko poreklo narodu in njegovemu družabnemu, duhovnemu in socialnemu življenju. Da pa sedaj Klub praznuje svojo PETLETNICO, je vsekakor dokaz, da geelongški Slovenci, čeprav smo šli preko premnogih potežkoč, nismo klonili in ne pozabili, da smo otroci duhovno bogatega slovenskega naroda.

Ko danes prelistavam tajniški zvezek, najdem različna imena naših zavednih Slovencev, ki so bili prvi, da primejo v roke krmilo novorojenega SKG. Naj naštejemo nekaj teh rojakov, ki so si bili zada li nalogo: tudi v tujini naprejš voditi in dvigati narodno zavest in njegovo kulturo ali jo vsaj ohranjevati. Tu so imena: Novak (prvi predsednik), Ivan Kranjc, Franc Stante, Alojz Furlan, Milan Kodre, Marjan Gorup, Jelka Bole, Feliks Cvirn, Edvard Pungerčar, Franc Nemeč, Ivan Kranjc (prvi tajnik), Rudi Verga, Albin Rafolt, Jože Mikša, Erika Mikša, Jože Konšak, Anton Novak, Karl Svetec, Ivan Hočevar, Franc Srpčič, Kristijan Verdnik, Franc Cušin, Maks Kenda, Marjan Hrib, Jože Brozina in drugi. Preveč bi bilo, če bi hotel naštevati vse, ki so v prvih letih veliko žrtvovali za Klub. Velikó jih je še, ki se žrtvujejo za slovenstvo v Geelongu, nekateri pa so "omagali". Prispeli pa so drugi na njih mesto, ki so si naložili, s pravico imenovano, težko toda častno breme, da delujejo in vodijo SKG naprej.

Ob petletnici se moramo vsi Slovenci zahvaliti najpožrtvovalnejšemu članu našega kluba g. Milamu KODRE, ki že polna štiri leta vodi naš klub in kljub svojemu napornemu delu v tovarni in doma posveti vsaj svoj prosti čas samo za Klub - za vse Slovence v Geelongu. Ni ga človeka za katerega nima prijazne besede ali da ne bi bil pripravljen pomagati mu. G. Kodre nam je vsem lahko za vzgléd požrtvovalnosti in lahko tudi rečemo, da mu gre vsa zasluga, da v Geelongu Slov. klub še obstoja.

Dragi Slovenci! Sedaj, ko obhajamo peto obletnico Slov. kluba Geelong, izprašajmo si na tihem svojo vest, kaj smo storili za Klub. Ali je dovolj, da si poravnal članarino in s tem opravil svojo dolžnost? Je in ni! Oni "mlačni" Slovenec bo dejal; saj pridem na zabavo in prišel bom tudi na igro, ko jo boste imeli. Res je, prav imaš. Ali pa tudi nimaš! To bi bilo dovolj, če bi nas bilo na pretek in če bi se topli za vloge pri igrah ali za delo pri zabavah. Pa nas je premalo, skoraj nič, da bi tako lahko prišli naprej.

Dragi rojaki! Čas je, da se prebudimo iz spanja in da z roko v roki pomagamo Klubu, ali drugače povedano, sami sebi - svojemu narodnostnemu poreklu. Bomo li, če že ne prej, vsaj drugo petletnico - desetletnico - praznovali v lastnem Slovenskem domu v Geelongu? Če bomo združili svoje moči, če bomo hoteli ostaniti res pravi otroci svojega naroda, se bo to prav gotovo zgodilo; nikakor pa ne, če bo Klub visel samo na peščici "izbranih"!

Ob tej priliki v imenu Slovenskega kluba Geelong pozdravljam vse slovenske klube in rojake širom cele Avstralije!

Tajnik SKG: I. Mejač

\*\*\*\*\*

Slovenski klub Geelong obvešča vse Slovence, da bo tudi letos prišel Miklavž in obdaril vse slovenske otroke v Geelongu. Vsak otrok bo poleg drugega dobil tudi slovensko knjigo. Več podrobnosti o tem bomo objavili v prihodnji številki "Vest."

SKG

Paviljon Good Neighbour Council-a je letos vzbudil izredno zanimanje pri tisočih obiskovalcev Royal Melbourne Show-a. Med ostalimi narodnostmi smo že tretje leto razstavljali tudi Slovenci. S ponosom lahko povemo, da je bil slovenski del te mednarodne razstave - po izjavah avstralskih prirediteljev in tudi najvišjih gostov - "outstanding". Saj ne vem, komu bi se najprej zahvalili: tistim, ki so blagohotno posodili narodne predmete iz svoje družinske zbirke, tistim, ki so razstavo dekorativno zamislili in tudi uredili, ali pa tistim, ki so žrtvovali svoj čas in bili v narodnih nošah dan za dnevom na razstavnem prostoru. Vsem gre naša iskrena zahvala in pohvala. Eni kot drugi so napravili veliko delo za našo narodnostno manjšino v deželi pod Južnim Križem.

Idrijske čipke, leseni izdelki, oljnate slike Slovenije, narodne noše, knjige, prava slovenska zibelka kakor otroški konjiček (izum rojaka g.G.Floreninija in PRVI slovenski patent v Avstraliji!)...vse to je vzbujalo radovednost in često neprisljano začudenje drugorodcev. Mnogi so imeli morda prvokrat priliko videti in slišati o SLOVENIJI in SLOVENCIH. Potrebna pojasnila so dajali člani SKM v narodnih nošah, katere sem že zgoraj omenjal. Po zvočniku pa se je po vsem razstavnem prostoru med pesmimi drugih narodnosti od časa do časa oglasila tudi nam tako draga SLOVENSKA pesem, originalna, ali pa v ameriški predelavi Franka Jankovicha, sina slovenskih izseljencev in ameriškega "kralja polk".

Višek razstave je bil v ponedeljek dne 26.septembra, ko je skupina visokih in odličnih gostov uradno obiskala razstavnih paviljon. Skupino je vodil predsednik The Good Neighbour Council-a, Sir Kingsley Norris. Prisoten je bil tudi sodnik Mitchell, številni predstavniki ministrstva za emigracijo ter predstavniki raznih narodnostnih skupin.

Sir Kingsley Norris je imel ob tej priliki kratek nagovor, v katerem je poudaril, da Avstralija visoko ceni delo in marljivost novonaseljencev ter še posebno spoštuje njihovo kulturo in njihove običaje. Vsaka skupina je tej novi deželi že nekaj doprinesla in bo še. Avstralija je ponosna, da sprejema te nove in sveže moči, te raznolične kulturne vrednote in razne običaje, ki spremljajo te kulturne vrednote. Vse to deželo poživlja ter jo tako materialno kakor duhovno bogati...

Visoki gostje so si nato ogledali celotno razstavo in se z zanimanjem ustavljali pri oddelku sleherne narodnostne skupine. Pri našem slovenskem oddelku sta jih sprejela gospa Mesarjeva in gospod Jauk, oba seveda v narodni noši. Največ "razburjanja" in dobre volje pa je vzbudil mali Mesarjev Johnny, ki se je v svoji narodni noši prav veselo zibal v slovenski zibki.

Lady Norris se je še posebej zanimala za naša lectova srca in gospa Mesarjeva ji je radevolje pojasnila naš stari običaj zaroke. Tudi soproga generalnega guvernerja, ki je letos prvič obiskala paviljon Good Neighbour Council-a, je bila prijetno presenečena. Svojega presenečenja ni prav nič skrivala. Prav podrobno si je ogledala to svojevrstno razstavo, nato pa prisrčno čestitala organizatorjem in razstavljalcem. Rekla je, naj je drugo leto na vsak način ne pozabijo zopet spomniti na ta paviljon, da si ga še enkrat ogleda. Po pripovedovanju Mrs.Sybil Taggart, glavne tajnice viktorijske veje G.N.C., ob pospravljanju razstavnega prostora na večer zadnjega dne Royal Show-a, je Lady Dunrossil po ponedeljku 26.septembra še enkrat na lastno prošnjo obiskala razstavo.

Majhni smo Slovenci, a zato nas ni treba biti sram. Veliko imamo pokazati naši novi domovini, pri tem pa znova in znova tudi sebi vzbujati včasih zaspano narodno zavest. Le če bomo zavedni člani svojega malega a kulturno visokega naroda, bomo lahko tudi dobri državljani svoje druge domovine.

\*\*\*\*\*

\*\*\*\*\*

"LJUBI SLOVENCII! VSE, KAR SEM, VSE, KAR IMAM, IMAM OD

SVOJEGA SLOVENSKEGA JEZIKA, OD SLOVENSKE PESMI, OD MOJE

DOBRE MATERE IN OČETA IN OD VSEH VAS, MOJI DRAGI SLOVENCII!"

To so besede v Ameriki rojehega sina slovenskih izseljencev, FRANCETA LAUSHETA, dolgoletnega guvernerja države Ohio in sedanjega senatorja Združenih ameriških držav.

# Nazadovoljni

## Kranjec

Škratek, saj dva sva: jaz in ti.  
Če kdo kaj vzame za hudo,  
i škrat, se nate naj jezi;  
lepó, ha, moje je: ho-ho.

Ko je bilo zlaganje zadnje številke "Vestnika", sem se pa res nasmejalo. Pa tisti naš pregovor: Za smehom se rado joče!, drži. Kako pa ne bi držal, ko se bi bil res skoraj zjokal. Tokrat od jeze! Vsa reč pa je tako prišla: Pregledujemo in kontroliramo naslove na zavitkih za "Vestnik", pa je bilo napisanih takšnih in takšnih: MRS. zatem hišna številka namesto imena ali neko "prekrščno ime". Tisti, ki je moral popravljati se je jezilo, jaz pa smejalo. Seveda tudi na račun "krstitelja". Včasih je bilo res smešno. Končno prinesejo "Vestnik" in seveda hitro vsak vzame po list ter išče, kje bi me našli. "Me pa že ne boste", si mislim in se prav možato naslonim v fotelji, prepričan, da to pot ne bodo našli tiskarskega škrate. "Ti, tu si ga pa polomil! To ime pa že nisi prav napisal!" - Bum! Pa je že tukaj. "Tiskarski škrat", pripomnim in hitro kontroliram naprej. "Pa tale ostala imena tudi! Fant, kaj si pa mislil, da si vsa imena napačno napisal? To te bodo dekleta sklofutala! Ha!" Ustavili smo se namreč ob članku, kjer govori o programu pri odtvoritvi Slovenskega doma. Vsa imena deklet, ki so pele, so bila napačno napisana. Tiskarski škrat! Zdaj sem pa res pordečil in prišla me je jeza, kako se je to moralo zgoditi. Seveda "ravanš": smejali so se in mi grozili, da sem se že res zbal. Hvala Bogu, da niso tisti posmehljivci bili namesto tistih, ki jim je "tiskarski škrat" imena "poškral", drugače bi morala res še katero skupilo! Torej vsa imena deklet, ki so pele na odtvoritvi slovenskega doma se glase p r a v i l n o : Anica SERNEC, Rozina ŽIŽEK, Sabina GJUREK in Geni PIVAR. Skupil nisem še nobene klófute, da pa se napovedovalci zmotijo, seveda tudi ta "Vestnik" nekoliko prej izide.

Veste, kaj mi je najbolj všeč? Da smo začeli izpolnjevati tistih "deset zapovedi" iz avgustovske številke, to je vsekakor uspeh, ki ga bi moral "Vestnik" zapisati v svojo kroniko. Vseh se držimo do pičice na i. Seje so vse manj obiskovane, zakasnimo, kritiziramo eden drugega, puščamo naj posamezniki "jarem vlečejo", dolžnosti nam niso dovolj jasne (po štirih mesecih!), ali pa "piš' me v uh' ". Pa še ne kaj: na sejah mi je najbolj všeč, kadar govorimo o kulturnem delu, da vsaj nič drugega ni, potem bi zadostovala ena seja na leto. Zadnjič pa nas je le nekdo iznenadil, da bo pripravil dramo in to "Županovo Micko", pardon! "Razvalino življenja", jaz to našo "Razvalino" že res težko pričakujem. Kaj pa Vi, dragi bralci?

"Najlepša je mladost...". Kaj bi pel ko me pa ne slišite! Res škoda! Precej naše "mladosti" išče to lepoto vsedrugje, kakor pa tam, kjer resnično je. Fant, smo ga včeraj pili! Imaš čik? Čakamo, da bi nas Dom urejen sprejel. Ali pa on nas čaka? "Kranjec moj mu osle kaže...".

Ravno sem mislil, kje bi dobil učitelja za plesne vaje, ko mi kar na lepem stopi tak učitelj na pozornico in to v enem izmed melbournških lokalov. Sedim ob strani in poslušam samopohvalo nadebudnega, pardon, izučenega plesalca, kako pripoveduje okoli zbranim, da ni plesa na svetu, ki ga ne bi vedel zaplesati in tako... tako umetniško, da ti se ob pogledu kar srce taja od navdušenja. Že sem mislil: Ta bo kar pravi. Lepo ga poprosim, pa bomo imeli učitelja. Hitro sem se razočaral. Fanté, je tudi pokazal, kaj ve. Napovedal je "step", jaz sem pa ugotovil, indijanskih obrednih plesov se res ne bomo učili. Pa je že res: Lastna hvala nič ne velja! Pa sem že mislil... I no, saj misli se lahko marsikaj.

2. oktobra je bil mladinski sestanek. Fantje smo se res pogovorili in obljubili marsikaj, upajmo, da bomo tudi držali. O tem je že več na drugem mestu v "Vestniku". Slovenskim fantom pa nam je pri srcu, da bi najraje zapeli tisto lepo narodno "Kje si bla moja Marička...". Pogovarjali smo se, da ustanovimo folklorno skupino, pa... Včasih doma, je fant (za šalo), če že ni imel para, vzel metlo in se zavržtel. To je bilo smeha in veselja! Ali se bomo morali pri folklori tudi z metlami zavržeti, če ne bo deklet? Razlika je ena: takrat je plesal samo eden - nespreten - z metlo, zdaj jih bo pa moralo več... Kaj hočete? Narodni običaji!

Dragi moji, nasvidenje in brez zamere. Če komu ni kaj všeč, se naj obrne na tiskarskega škrate, seveda, kar Vam je napóvolji, to je moje. Naj živi in se razvija tiskarski škrat na papirju!

Vaša Uredniška para



# Mari zakladi

( Nadaljevanje )

Mnogoštevilne in močno razširjene so pesmi o v i n u . Saj skoraj po vsem slovenskem ozemlju sadijo in negujejo vinsko trto, povsod pa gotovo cenijo in spoštujejo njen prirastek. Slovenec ljubi družbo, da se razvedri v njej in obreše vsakdanjih skrbi - a kako naj si misli veselo družbo brez vina? In brez petja...? Značilno za te vinske pesmi je, da imajo skoraj vseskozi obliko napitnic. - Najzanimivejša med njimi je napitnica "Tri furmani mi peljejo" (zanimiva zaradi svoje mojstrsko izvedene simbolike. Jedro pesmi leži v zadnjih dveh verzih, v pozivu, naj "bratec" (namesto tega se v konkretnem slučaju poje krstno ime) izprazni kozarec. Obenem pa se nanaša ta poziv (Hi, hi, hi!) tudi na sliko v prvih šestih verzih in tako izvrstno veže oba dela. Kako lepa je ta slika in kako se strinja z značajem napitnice! - Manj dovršena je v tem oziru "Mi smo lovci zgodaj vstali". Tukaj je vzporednost med idejo pesmi in njenim simbolom veliko manj točna, vez med obema mnogo rahlejša in ohlapnejša. Slika sama na sebi pa je tudi tukaj lepa in pesniška. - Od pobožnih napitnic se odlikujeta po lepih, globokih mislih "Na polju, na polju ena hiš'ca stoji" in "Smo sladko vince pili". Isto ali vsaj sorodno misel, kakor jo izbaha prva, je uporabil Gregorčič v svoji "Mavrici". - "Mi smo štirje", po svoji prvi kitici istotako pivska pesem, je prvotno spadala pač med pobožne. Matija Majar pravi o njej, da se je pela medtem, ko so ljudje na božični praznik, na Novo leto in na praznik Sv. treh kraljev šli okoli oltarja k darovanju. Kako so prišli pastirji v to božično pesem, je razumljivo: gotovo prvotno niso bili vinski bratci, ampak pastirji z betlehenskimi pašnikami. Zanimiva je oblika pesmi: strinja se s kitico v Prešernovi "Pod oknom".

Na polju, na polju  
ena hiš'ca stoji,  
ta hiš'ca je lepa,  
je Jezusova.

V tej hiši, v tej hiši  
ena miza stoji,  
ta miza je lepa,  
je Jezusova.

Na mizi, na mizi  
en kelih stoji,  
ta kelih je zlat,  
je Jezusov brat.

V tem kel'hu, v tem kel'hu  
tri kaplje krvi;  
tri kaplje krvi,  
so Jezusove.

Ta prva je padla  
na vinske gore,  
na visoke gore,  
kjer sonce gor gre.

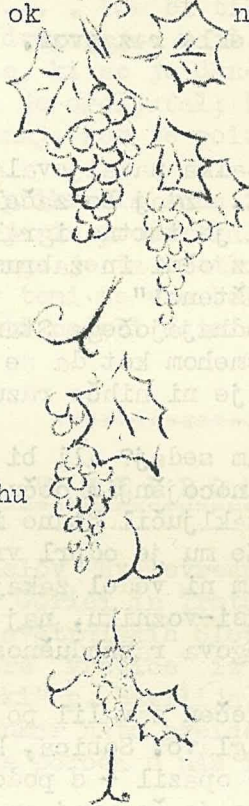
Ta druga je padla  
na ravno polje,  
na ravno polje,  
kjer pšenica ven gre.

Ta tretja je padla  
na vinske gore,  
na vinske gore,  
kjer so trte mlade.

Le pijmo ga, pijmo  
en glažek al' dva  
na zdravje Marije  
in svet'ga Duha!

\*\*\*\*\*

Mi smo lovci zgodaj vstali,  
vsak svojo puško na ramo djali,  
šli smo, li na jelenčkov lov.  
Po logu smo hodili,  
jelenčke smo lovili.  
Smo slišali en glas,  
smo mislili, da je špas.



Smo sladko vince pili,  
k' je Jezus mimo šel;  
smo uro zamudili,  
ne vemo, kam je šel.

Kje bomo ga iskali?  
Pri mladih fantičih?  
Pa malo takih fantov,  
ki Jezus je pri njih!

Kje bomo ga iskali?  
Pri mladih deklicah?  
Pa malo takih deklic,  
ki Jezus je pri njih!

Kje bomo ga iskali?  
Pri možih zakonskih?  
Pa malo mož je takih,  
ki Jezus je pri njih!

Kje bomo ga iskali?  
Pri ženah zakonskih?  
Pa malo žen je takih,  
ki Jezus je pri njih!

Kje bomo ga iskali?  
Pri deci majceni?  
Pa tam je Jezus gvišno,  
tam bomo našli ga!

\*\*\*\*\*

Tri furmani mi peljejo  
en sodček zrel'ga vinca;  
do srede klanca pridejo,  
opeša jim živin'ca.  
Pripregli so konjičke tri,  
le vozi, vozi, Bratec ti!  
Hi, hi, hi!  
Zdaj pa vince to izpij!

\*\*\*\*\*

In vendar je moral jelenček  
dol past',  
in vendar je moral jelenček  
dol past':  
Past', past', past' - pum!  
že leži.

(3)

# U neonskih lučkah

(Veis Krainer)

Marija je odšla. Stane je čutil, da je njen odhod liké dobremu opominu, ki odhaja, ne da bi čakal svojega učinka ali ga celo povzročil. Bilo je nekaj tako lepp prežetega, ki je minilo. Kdo bi si mislil še takšne stvari! Pač vsi ne morejo biti enaki in ne vsem enako. Stane se je zavedal tega. Hotel je biti ravnodušen - ravnodušnost je bila njegova vrлина; brez nje bi padal, padal... tako pa čuti, da stoji na eni začrtani poti življenja, ki se je ne more otresti: niti v dobro niti v slabo - pa ni mogel biti.

"Ti prekleta preteklost, vživi se v sedanost!" - mu je vzdigovalo prsi, da bi vzkliknil. Ni hotel razvijati svojih misli dalje, začutil bi potrebo po alkoholu, nato bi odšel k Inge. Ni maral, da bi se opil, pa tudi k Inge ni maral, da bi šel. Vedel je, ko se opija, se zastuplja. Morda ne telas: zanj niti maral ni, toda duha, način življenja, okolico; v čemer se počuti kot bi bil zaprt v do polovice polni steklenici omamljujočega strupa. Ko mu Inge ovija svoje roke okoli telesa, čuti kot bi se mu ovijali dve kači in ga hladili. Da, Inge! Kača! Trezen je ne more, pijan se hladi ob njej in strezne. Gnus je jačji kot alkohol...

In Marija! Kako je mogla ta razvratnica sploh povabiti dekle v svojo družbo? Morda hoče luč svojih ugaslih oči poudariti z njenimi tako nedolžno se svetlečimi, s toliko miline in odločnosti ob enem? Ali pa...?

Pogledal je po plesalkah kot bi hotel prebrati, kje naj poprosi za ples. Zaprošil je dekle, ki se mu je zdelo nekoliko veselo - mračnih plesalk tukaj ni maral, vedel je, da vse iščejo, zato na njih licih toliko resnobe in mraku, njih oči so mrtvo gledajoče - in se zavrtel po dvorani.

"Trudni izgledate", je začelo dekle razgovor.

"Morda", je kratko odgovoril.

Imate dekle nocoj??

"Ne".

Stane je že slutil, kaj bo plesalka nadaljevala. Čakal je, da bi se popolnoma izrazila in že mislil, kaj ji bo zasolil. "Zdaj bo začela ovinkariti", je pomislil. Iznenadila ga je in vprašala takoj. Glasba je taktno igrala moderni valcer. Staneta ni motilo: pustil je dekle, jo mrko prebodel z očmi in zabrusil:

"Landra, delat pojdi in živi pošteno!"

Nekaj plesalcev se je ozrlo v odhajajočega Staneta in proti dekletu, ki se je umaknilo s plešišča s tistim svojim nasmehom kot da se ni nič zgodilo. Glasba je naprej tožila v taktu modernega valcerja, pa je ni nihče razumel, in tudi vedel ni nikdo zakaj toži.

Stane se je znašel na ulici. Kam sedaj? Ali bi šel v nočni lokal in se napil ter vse to prespal, jutri ne bo več sledu nocojšnjim občutkom?

"Da, najbolje", - je v mislih zaključil Stane in že mahnil taksi vozniku.

Taksi je ustavljal pred njim. Že mu je odprl vrata in ga vprašal za kraj, kamor naj bi ga zapeljal, ko je Stanetu - sam ni vedel zakaj - ušel naslov njegovega stanovanja. Mislil je, da popravi in reče taksi-vozniku, naj ga zapelje proti Fitzroyu, pa ni hotel. Prepustil je vse naključju, njegova ravnodušnost ga je šele sedaj nehote dovedla do zaključka: Domov pojdem.

Doma je odvrzel plašč in se oblečen zavalil po postelji, tako da je pogled usmeril proti stropu, roke je podložil po glavo. Sobica, ki jo je imel najeto, je bila prijetna: čedno obarvana, - šele sedaj je opazil - s podobo Materje božje na steni, ki jo je Bog ve kdo postavil v sobo. Morda jo je že prej opazil, ko je najel sobo, pa je na to pozabil. Pa tudi sobica ga je le malokrat imela med svojimi stenami; njena čednost ga ni nikoli vabila, niti opazil je ni. Saj je skoraj po cele tedne prebil pri Inge; zgodilo se je celo, da je od pijače hodil na delo - ali pa k Inge spat - in spet nazaj k pijači. Danes mu je ta soba prav dobro dela. Čutil je njeno praznino kot praznino svoje duševnosti in srca.

Stane ni bil niti neveren niti veren. V rani mladosti mu je bila vera nekaj velli-kega, nekaj kar za trdno je in po čemur mora človek delati. Z materjo sta velikokrat premolila cele ure, nato bi mu mati pripovedovala sbete zgodbe, ki jih je tako rad poslušal. Kasneje se je z leti njegova vera povečala: sam je začel spoznavati, da ne more biti svet ustvarjen brez višje sile. Ta sila je bila zanj Bog. Sploh nikdar se ni puščal v razglabljanja: Je Bog ali ni. Zanj je bil - vse mu je kazalo to - in to je bilo dovolj. Ko so prišli časi, ko so ljudje začeli kričavo "Rušiti" Božje stvarstvo in ga pridejali okoliščinam, ki jih sami niso vedeli pojasniti, izgovarjujoč se, da so dokazi, ki pa jih geniji niso mogli dokazati in se tudi oni ne bodo poglobljali dalje, je Stane šel mimo njih, ne da bi se njegova vera razdrla, celo podvojila se je. Stane, njegov sošolec in drugi, ko so poslušali, da je človek postal iz opice, so vedeli, da je to laž. Poslušal je, ker je moral; vedel pa je, da je človek od Boga. Vsi so to vedeli, zdelo se jim je, da tudi profesor to ve. Vprašal jih profesor ni nikoli, kako je postal človek. Ko je pa razlagal, se mu je čutilo, da mu je neprijetno, da čuti, kako ga njihove oči prodirajo in kličejo: Lažeš! Poznalo se je, da predava prisilno, celo s sramom je razlagal. Brat

"V neonskih lučeh, 10, strani.

je pač nečjo okrožnico, ki je bila nezaželjena, ko t so navadno vse, ki bijejo v nezaželjeno smer. Kasneje tega niso več omenjali. Tako je Stane tudi skozi svoje doraščanje preko šole ostal veren. Bil je v domači hiši, kjer je gledal svete podobe, kamor se je ozrl; bil je v deželi, kjer je petje iz zvonikov donelo z najlepšo milino; bil je doma, kjer je mati tolikokrat izrekla: Ki je krvavi pot potil. Ne, vere ni mogel izgubiti.

V tuji svet je odšel z njo. Ni bil niti srečen niti nesrečen. Hrepenel je po domu, živel ni slabo. Čutil je samoto. Hotel je najti nekoga, s kom bi bil prijateljsko povezan. Tujina mu je začela dajati prvo sliko nezaupanja med ljudmi in njihovega zaleta za nečim, kar postaja človeku bolj, kateremu se končno preda in mu malikuje. Tega ni maral. Rajši je imel tiste, ki so se lepo nosili, v žepu pa bili brez prebite pare. Nekaj časa se je družil z njimi, govorili so o dekletih, kartah in nedelu. Nedelaven ni bil, tudi kart ni maral, pil je malo; deklet bi imel rad: da bi jo ljubil, se z njo razumel, mu postala družica v življenju - žena. Mislil si je celo, če najdem nekoliko prerazživeto v blodno smer, jo bom na lep način osvojil za svoj način življenja. Preveč je zaužal nezaupljivemu svetu. Dekle je najdel. Inge! Pa je ona njega obračala in obrnila. Niti vedel ni kako: naenkrat je čutil, da blodi, nato ničesar več; postal je ravnodušen za vse. Tudi za vero. Cerkev je začel zanemarjati in počasi se sploh spomnil ni več, da vera je. Izgubljal je čut za vse: sebe, vero, življenje in končno tudi za Inge. Ko je spoznal, kaj je, je sploh maral ni več. K njej bi šel, ko bi se napil, potem bi pozabil navse. Čas je tekel in obračal svoje kolo z neopazno brzino - tekel je čas, ki ga Stane ni živel.

Dan s je nekaj privrelo... Vse bi bil pozabil, pa je ravno v tem vzdušju spoznal Marijo. Prsi se mu dvigujejo: mati ... mladost... Inge..., popolna nasprotnost nje - Marije. Dekle, ki se je danes zavrtel z njo in začetek z Inge, samoobtoževanje... svet, ki ga je ogoljufal; življenje, ki je nekje tlelo - pa ga ni doumel -, ni imel časa zanj, ker je poizkušal živeti nekje višje, v svetlobi, ki zapira oči,

Nekje na obzorju se je prikradla luna in razsvetlila temino noči. Dvigala se je vse višje iznad obzorja in prodirala s svojo srebrnino tja do Staneta, v silhueto temne sobe. Kako blaga je ta svetloba! Ne zapira oči; prodreti hoče in prodira skozi temo. Nekje v temi se vse bolj zaznamujejo razločnejši obrisi... Ko je Stane dvignil pogled proti podobi Matere božje, je bila ta že v srebrnini lunine svetlobe. Dalje prihodnjič.

\*\*\*\*\*

#### POD LIPO V MELBOURNE

Pod tem naslovom (podnaslov "Hvalevredno delovanje avstralskih Slovencev") je Katoliški glas, ki izhaja v Gorici in Trstu kot tednik, z dne 8. septembra t. l. objavil daljši članek o avstralskih Slovencih - o nas. Članek večinoma govori o Mislih in navaja nekatere vrstice iz člankov v Mislih.

Nato članek piše o "Tipki" p. Bazilija, ki je, kakor jo le ta omenja najbolj brana stran v Mislih. Člankar nato preide v zadnjem odstavku svojega članka in s pralcem "Katoliškega glas poroča o nas in našem Klubu. Ta odstavek navajamo v celoti:

"Slovenski klub v Melbournu je zelo aktiven. Redno prireja zabave in izlete, ki so zelo ibiskani. Ves trud pa je bil v zadnjih letih usmerjen v to, da bi dobili Slovenci v Melbournu svoj dom. Zadnja številka Vestnika, notranjega glasila SKM, prinaša razveseljivo vest, da se je prvi del akcije za Slovenski dom zaključil. Julija so Slovenci v Melbournu dobili svoj dom, ki bo novo žarišče slovenske kulture in prosvete v Avstraliji".

O našem hvalevrednem delovanju Katoliški glas res hvalevredno poroča svojim bralcem o nas. Pri Mislih in za Misli se člankar gotovo ni nič zmotil. Je-li pa pretibal o splošnem delovanju Slovencev pod Južnim križem, si bomo najboljši odgovor dali sami. Star slovenski pregovor pravi: Dober glas gre daleč, slab še dalje. Torej, kakor vidimo, je ta naš "dober glas" šel zelo daleč, pazimo pa vsi, da slabih ne bo, ki bi šli še dalje. Rojaki širom sveta se zanimajo tudi o nas, ki smo, če primerjamo razdaljo naše matične dežele, "Bogu za hrbtom", kakor bi rekli naši predniki. Čeprav smo tako daleč od rodne grude, vseeno nismo sami: sinovi in hčere iste matere spremljajo naše narodno kulturno delo in življenje ter se vesele vsakega našega uspeha. Naj nam bodo takšne pohvale in rojaška ljubezen vzpodbuda k še zavestnejšemu, agilnejšemu in pestrejšemu delovanju na družabnem, kulturnem in socialnem polju. Rojaki od drugje se nas spomnejo, spominjajmo se tudi mi kaj, kdo in od kje smo!

N E D E L J A N A Y O U Y A N G S U  
=====

You Yangs - majhen vršiček blizu Geelonga - je bil v nedeljo, 9. okt., obiskan kot morda nikoli poprej. Saj je svežega zraka in spomladanskega sonca prišlo zraven drugih izletnikov iskati tudi 66 Slovencev iz Melbournea in nekaj z osebnimi avtomobili ter 60 iz Geelonga. Bil je prijeten spomladanski sončni dan za zabavo, sproščenost in razgled. Zraven prijetnosti izleta, o kateri ni dvoma, je bilo čutiti tudi vzdušje med geelongškimi Slovenci in gosti Slov. kluba Melbourne. Temu - zadnjemu - je bil izlet tudi namenjen in marsikdo je v marsičem našel lepo družabnost na izletu: fantje in moške so zapeli, nekateri so zaigrali na harmoniko, drugi zaplesali, roke so se stegovale za letečo žogo, skoraj vsi so osvajali You Yangs, da bi vlovili z najvišje točke toplo božajoče sončne žarke, geelongški in melbournški Slovenci so se spoznavali in se pogovarjali o čemur se jim je paš ljubilo; vse je pa poživel domači prigrizek in oživljajoča pijača.

Kolikega pomena je takšno zблиževanje med obema klubama! Tukaj ni potrebno nič pripomniti, že samo dejstvo, da se ljudje na družaben način med seboj spoznavajo, vidijo, da je povsod, kjer stanuje več slovenstva tudi organizirano narodnostno življenje, je dovolj. Sloga jača! Mislim pa, da bodo vsi razumeli in še prisostvovali takšnim skupnim izletom, ki pa bodo v bodoče, kakor družabno tako organizacijsko, bolj izvedeni. Človek se počuti kot bi bil doma, tujina je daleč, čeprav se realno nahajamo na njenih tleh. Končno pa, kaj je lepšega kot čista in sproščena narava!

Upajmo, da bomo zopet imeli v najbližnji bodočnosti takšen izlet ob še večji udeležitvi melbournških in geelongških Slovencev.

Ivan Mejač

\*\* \*\*\*\*\*

P A R B E S E D O K U L T U R N E M D E L U S K M  
=====

Še poprej, ko sem bil izvoljen za kulturnega referenta Slovenskega kluba Melbourne, sem mnogokrat razmišljal o ustanovitvi dramske sekcije (G. kulturni referent, dramska sekcija je bila ustanovljena 2. okt. t. l., samo kulturnega referenta oz. dramaturga je manjkalo. Ur. op.). Ker pa so bile takratne okoliščine precej težke, je bilo kaj takega težko ustanoviti. Sedaj pa imamo naš Slovenski dom, ki nam nudi dovolj prostora za takšna dela - le dobre volje bo treba in dobrih moči (! Ur. op.). Zato bi pozval vse tiste, ki imajo za to sekcijo veselje in morda celo prejšnjih izkušenj, da se prijavijo. Nekaj takšnih prijav sem že sprejel ali tih ni še zadovoljivo, ker vem in upam, da je med nami še več zmožnih in voljnih - le vedeli niso, da se kaj takega ustanavlja. Ustanoviti nameravam še druge sekcije (so že ustanovljene, samo vodstvo in čas predlagajte ali postavite. Ur. op.), če se bo pokazalo dovolj zanimanja (šah, foto-amaterski krožek, razna ročna dela - slična, ki smo jih videli na Royal Showu, za katere sem se na lastne oči prepričal, da so privlekle pozornost domačinov, kakor tudi drugih narodnosti (verjetno pripadnikov) v Avstraliji.

Kdor bi imel voljo in veselje pristopiti h katerikoli sekciji ali krožku, mi naj, prosim, pošlje pismeno prijavo in navede v katero sekcijo se želi vpisati. Tudi drugi predlogi so žaželjeni, katerih morda jaz nisem navedel.

Prijave lahko pošljete na naslov kluba pod označbo "Kulturni referent", ali meni na imena: G. Jesenko Bogomir, 48 Tennison St., Flemington W 1, Vic. - Australia.

Z pozdravom: "Za dvig našega Kulturno-prosvetnega dela!"

Kulturno-prosvetiteljski referent Slovenskega kluba

Melbourne:

Bogomir Jesenko

Opomba ured.: Najprej odgovor na pozdrav: Gor z njim! Vsem, ki jim ni znano, so člani SKM ali ne ali tudi člani UO SKM, sporočam ob tej priliki, da je bilo 2. okt. mladinsko zborovanje v Slovenskem domu 371A Park St., Princes Hill, ob 4. uri popoldne. Nekdo nam sporoča na eni izmed strani te številke "Vestnika" sklepe in uspehe tega zborovanja, kar je povsem točno in je potrdila VII. redna seja UO SKM. Bili so ustanovljeni tudi fotoamaterski in dramski ter šahovski in ping-pong krožki, od katerih dva že delujeta. Za dramsko skupino je v tem "Vestniku" objava, da se v nedeljo, 23. okt. ob 16. uri zainteresirani srečajo v Slovenskem domu. Za folkloro naj se prijavijo vsi pismeno na Upravo SKM, na koverto pa navedite pripombo "folkloro". Kdaj zažemo z vajami, boste pismeno obveščeni. Dekleta, brez vas ne bo šlo! res ni mogoče! Pa še nekaj: če se ne motim, je bilo na eni izmed sej UO SKM sklenjeno, da se vsa pošta v zvezi s Slov. klub. Melb. in njegovim delovanjem pošilja na naslov Kluba. Toliko v informacije, če kdo še ne ve. Pa brez zamere!

B LI Ž A J O O S E B O Ž I Č N I P R A Z N I K I !

S T A N D A R T P A K E T I !

\* \* \* S L O V E N S K E T V R D K E \* \* \*

\* \* \* \* \* \* \* \* \* \* \* \* \* \* \* \* \* \* \*

*Dr. J. Kocel* G. P. O. BOX 670  
PERTH, W.A.

NAŠA TVRDKA JE NAJSTAREJŠA, NAJVEČJA IN RESNIČNO VODILNA SLOVENSKA TVRDKA V AVSTRALIJI IN SICER:

1. za d a r i l n e p o š i l j k e vseh vrst: hrane, zdravil, tehničnih predmetov in tkanine (štofov);
2. za v p o k l i c e deklet (zaročenk), sorodnikov in prijateljev. (Vsem, ki pošljejo za Božič pakete domov preko naše tvrdke, dajemo brezplačno vse informacije glede vpoklica.)

Denar za naročila lahko pošljete tako, da kupite na Vaši pošti Money Order. Toda Money Order, ki ga dobite na pošti, morate semkaj poslati, sicer ne moremo na naši pošti dvigniti od Vas poslani nam znesek. Money Order nam lahko pošljete v navadnem pismu. Gotov denar tudi lahko pošljete, toda samo v priporočenem pismu (registeret letter).

Tukaj navajamo pakete iz našega cenika; če pa želite celoten cenik paketov, nam sporočite in Vam ga bomo poslali.

\*\*\*\*\*

Paket števil. 1:

1 kg kave Mines Prima  
2 kg sladkorja v kockah  
¼ kg čaja Ceylon  
200 gr. toalet, mila Palmolive  
4.45 kg ..... £ 2. 0. 0.  
(Carina in taksa ..... £ 1. 6. 0.)

Paket števil. 2:

1 kg kava Santos Prima  
2 kg sladkorja v kockah  
3 kg riža Zlato zrno  
3 kg makaronov/špagetov, finih  
9 kg ..... £ 3. 0. 0.  
(Carina in taksa ..... £ 1. 2. 0.)

Paket števil. 3:

1 kg kava Minas Prima  
1 kg sladkorja kristal  
5 kg makaronov/špagetov, finih  
2 kg riža Zlato zrno  
¼ kg popra v zrnju  
¼ kg čaja Ceylon  
13½ kg ..... £ 4.10. 0.  
(Carina in taksa ..... £ 1.10. 0.)

Paket števil. 4:

2 kg kave Santos Prima  
3 kg sladkorja kristal  
5 kg svinjske masti  
7 kg riža Carolina Ardizzone  
1 kg rozin  
18 kg ..... £ 6.16. 0.  
(Carina in taksa ..... £ 1. 10. 0.)

Paket števil. 5:

1 kg kava Santos Prima  
3 kg sladkorja kristal  
5 kg makaronov/špagetov, finih  
2¼ kg (5 lbs.) svinjske masti  
5 kg riža Zlato zrno  
1 kg olivnega olja  
½ kg čokolade, mlečne  
150 gr. popra v zrnju  
200 gr. čaja Ceylon  
18.10 kg ..... £ 6. 8. 0.  
(Carina in taksa ..... £ 1. 6. 0.)

Paket števil. 6:

1 kg kave Santos Prima  
5 kg makaronov/špagetov, finih  
5 kg sladkorja kristal  
5 kg riže Zlato zrno  
5 kg bele moke 00  
1 kg olivnega olja  
2¼ kg (5lbs.) svinjske masti  
½ kg rozin  
100 gr. čaja Ceylon  
100 gr. cimeta  
2 komada Vanilije  
25.10 kg ..... £ 7. 9. 0.  
(Carina in taksa ..... £ 1.11. 0.)

Paket števil. 7:

1 kg kave Minas Prima  
5 kg sladkorja kristal  
10 kg bele moke 00  
1 kg rozin  
10 kg riža Carolina Ardizzone  
5 kg špagetov/ makaronov, finih  
1 kg olivnega olja  
1 kg mila za pranje  
½ kg mila za Palmolive  
¼ kg popra v zrnju  
¼ kg čaja Ceylon  
35 kg ..... £ 8. 6. 0.  
(Carina in taksa ..... £ 1.12. 0.)

Paket števil. 8:

2 kg kave Santos Prima  
10 kg sladkorja kristal  
5 kg bele moke 00  
1 kg rozin  
5 kg makaronov/špagetov, finih  
5 kg riža Zlato zrno  
1 kg sira Parmezan, srarega  
2 kg olivnega olja  
100 gr. popra v zrnju  
100 gr. cimeta v prahu  
100 gr. čaja Ceylon  
200 gr. toalet, mila Palmolive  
31½ kg ..... £ 10.16. 0.  
(Carina in taksa ..... £ 1.12. 0.)

(Velika izbira paketov še na nasled. str.)

Paket števil 9:

45 kg (vreča) bele moke 00  
 10 kg sladkorja kristal  
 17 kg svinjske masti (kanta)  
 3 kg kave Santos Prima  
 5 kg riža zlato zrno  
 5 kg makaronov/ špagetov, finih  
 1 kg rozin  
 1/2 kg mlečne čokolade  
 200 gr. popra v zrnju  
 200 gr. čaja Ceylon  
 100 gr. cimeta v prahu  
 87 kg ..... & 15.15. 0.  
 (Carina in taksa ... & 3. 3. 0.)

Paket števil 10:

10 kg bele moke 00  
 5 kg sladkorja kristal  
 5 kg riža Zlato zrno  
 5 kg makaronov/ špagetov, finih  
 2 kg kave Santos Prima  
 2 kg holandskega sira  
 1 kg olivnega olja  
 1 kg rozin  
 2 kg mila za pranje  
 1/2 kg toalet, mila Palmolive  
 1/4 kg čaja Ceylon  
 1/4 kg popra v zrnju  
 34 kg ..... & 10. 2. 0.  
 (Carina in taksa ... & 2. 2. 0.)

Paket števil 11:

45 kg bele moke 00  
 17 kg svinjske masti (kanta)  
 62 kg ..... & 9.12. 0.  
 (Carine prost, taksa . 16/-)

Paket števil 12:

90 kg (2 vreči) bele moke 00 & 8. 8. 0.  
 (Carine prost, taksa 16/-)

Paket števil 13:

17 kg svinjske masti (kanta) & 5. 0. 0.  
 (Carine prost, tak. 8/-)

Paket števil 14:

45 kg (vreča) bele moke 00 & 4. 4. 0.  
 (Carine prost, tak. 8/-)

Paket števil 15:

4 kg svežih pomaranč (ali limon)  
 ..... & 2. 0. 0.  
 (Carine prost, taksa 8/-)

Paket števil 16:

9 kg svežih pomaranč (ali limon)  
 ..... & 4. 2. 0.  
 (Carine prost, taksa 8/-)

Paket števil 17:

3 kg kave Santos Prima  
 3 kg riža Zlato zrno  
 3 kg sladkorja kristal  
 3 kg špagetov Fedelini  
 3 kg bele moke 00  
 3 kg svinjske masti  
 18 kg ..... & 7. 4. 0.  
 (Carina in taksa & 1.10. 0.)

Paket števil 18:

100 lbs. (v dvojni vreči) bele moke 00  
 3 kg kave Santos Prima  
 5 kg riža Carolina Ardizzone  
 10 kg sladkorja kristal  
 63 kg ..... & 10.10. 0.  
 (Carina in taksa & 2. 8. 0.)

Paket števil 19:

5 kg riža Zlato zrno  
 5 kg bele moke 00  
 5 kg špagetov/makaronov, finih  
 1 kg mlečne čokolade  
 1 kg finih bonbonov  
 17 kg ..... & 4.18. 0.  
 (Carine prost, taksa 8/-)

Paket števil 20:

10 kg bele moke 00  
 10 kg špagetov/makaronov, finih  
 10 kg riža Zlato zrno  
 1 kg rozin  
 2 kg olivnega olja  
 1 kg čokolade, mlečne  
 34 kg ..... & 7.14. 0.  
 (Carine prost, taksa 8/-)

Paket števil 21:

10 kg bele moke 00  
 10 kg svinjske masti  
 10 kg riža Zlato zrno  
 10 kg špagetov/makaronov, finih  
 40 kg ..... & 9. 7. 0.  
 (Carine prost, taksa 8/-)

Paket števil 22:

5 kg bele moke 00  
 2 kg špagetov/makaronov, finih  
 1 kg olivnega olja  
 1 kg holand, sira  
 2 kg riža Zlato zrno  
 1 kg čokolade mlečne  
 1 kg bonbonov, karamelnih  
 1 kg finih keksov  
 1 kg mila za pranje  
 1 kg marmelade fine  
 1 kg rozin (sultan)  
 17 kg ..... & 6. 2. 0.  
 (Carine prost, taksa 8/-)

Paket števil 23:

5 kg polenovke (original. norveški Stockfish)  
 2 kg olivnega olja  
 5 kg bele moke 00  
 12 kg ..... & 6. 6. 0.  
 (Carine prost, taksa 8/-)

Paket števil 24:

**\*SPECIALNI BOŽIČNI PAKET I\***

1 kg čokolade  
 1 kg luksuznih bonbonov  
 1 kg dateljnov  
 1 kg mandeljnov, oluščениh  
 1 kg rozin, grških  
 1 kg fig  
 1 kg olivnega olja  
 1/2 kg medu  
 1 kg sira  
 1 kg šunke, kuhane v konzervi  
 9 kg ..... & 8. 2. 0.  
 (Carine prost, taksa 8/-)

Naslednji strani še "Bož. special. pak.)

## Paket števil. 25:

SPECIALNI BOZICNI PAKET II"

\*\*\*\*\*

7 kg bele moke 00

2½ kg svinjske masti (kanta)

1 kg čokolade

1 kg luksuznih bonbonov

1 kg dateljnov

1 kg mandeljnov, oluščениh

1 kg rozin, gškkih

1 kg fig (smokev)

1 kg olivnega olja

½ kg medu

1 kg sira

1 kg šunke, kuhane v konzervi

18.50 kg..... &amp; 10.12. 0.

(Carine prost, taksa ..... 8/- 0)



## Zastopnik za Viktorijo:

Mr. J. VAH, 2 Kodre St.,  
ST. ALBANS - VICTORIA

## Zastopnik za N. S. W.:

Mr. R. OLIP, 65 Moncur St.,  
WOOLLAHRA - N. S. W.

## Tvrdba:

D R . J . K O C E  
G . P . O . B O X 6 7 0  
P E R T H , W . A .\*\*\*\*\* \* \* \* \* \*  
\*\*\*\*\*  
\* \* \*SLOVENSKA ŠOLA V MELBOURNE POSTAJA VSE BOLJ OBISKOVANA

NI ŠE DOLGO TEGA, KO JE "VESTNIK" OBJAVIL članek o zamisli Slovenske šole, ki je bila pravzaprav zasnovana na precejšnji negotovosti. Brez dvoma, kakor je dejstvo pokazalo, je bila vsa ta negotovost in ves dvom odveč. Še več. Kakor nas je prvi vpis v slovensko šolo iznenadil - radi števila - nas je še bolj iznenadil drugi dan šolskega pouka, ko je namesto prvotno šestnajstih vpisanih otrok, zasedlo šolske klopi ob slovenskem pouku 24 otrok.

Drugi dan šolskega pouka pa je obenem pokazal: otroci so tukaj, potrebno je misliti in do naslednjega šolskega dne otrokom pripraviti njihovi starosti in njihovem razgledu pripraven pouk. Sicer 24 učencev in učenk slovenske šole ni preveliko število za en razred; je pa brezpogojno glede na njihovo starost potrebno jim dati le tej primeren in dozorel pouk. Otroci slovenske šole so različne starosti. Tako sede med poukom štiriletniki kot dvanajst ali trinajst letniki, ki jih vsekakor ne more zadovoljevati enotni pouk. Zato je pričakovati, da se bo dosedanji razred razdelil v dva: v enem se bodo poučevali otroci do osmega leta starosti, dočim bo drugi zajel vse učence in učenke od osmega leta dalje. Takšen pouk bo bolj zanimiv in koristnejši za otroke.

Seveda navedena razporeditev ni še zdavnaj najboljša, vendar v naših okoliščinah je. Morda bomo v bodočnosti imeli šolo, ki bo imela štiri razredne razporeditve po starosti otrok. Pa tudi za tiste, ki jih že štejemo med odrasle fantke in deklice? Torej res je prišel čas, ko mora šola pokazati in dati svoje moči, da bodo sedanjí učenci in učenke dobili od nje tisto, kar požrtvovalni starši pričakujejo. Vsekakor pa bo tudi načrtni pouk bolj koristen za otroke slovenske šole.

Pa še nekaj o marljivih "šolarjih" Slovenske šole: Ko jih je prvič od šestnajstih vpisanih sedelo v šolskih klopih štirinajst, se večinoma med seboj niti poznali niso. Marsikje je bilo opaziti, da otrok noče govoriti slovensko: ne da ne bi vedel, ampak naučen je govoriti v šoli angleško in materin jezik med številom otrok mu ne gre z jezika. Pa končno, ko vidi, da vsi govorijo slovensko, začne tudi sam. Že prvič je bila starostna razlika velika, kar je tudi vplivalo na pouk.

Pri drugem pouku so se otroci, ki so bili tudi pri prvem pouku že vživeli in marsikateri učenec oziroma učenka, ki pri prvem pouku ni skoraj nič spregovoril slovensko, je pri drugem pouku že začel. Bilo je opaziti, da so se otroci že nekoliko vživeli v takšen pouk, čeprav je večje število otrok in seveda s tem še večja razlika v starosti pouk nekoliko zadržala. Po že omenjeni razporeditvi otrok v dva razreda bo seveda pouk pestrejši in zanimivejši; poučevalo pa se bo ob istem času: en razred v cerkvi, drugi pa v dvorani zraven cerkve. Torej prostora več kot dovolj. Starši, ki še niste poslali svojega otroka v Slovensko šolo, storite to čimprej! Ker do sedaj še nimamo popolnega spiska otrok, ki obiskujejo šolo, bomo tega objavili v prihodnji številki "Vestnika".

Upajmo, da nas bodo mladi "šolarji" že ob Miklavževanju presenetili s svojo prvo prireditvijo. Naprošajo se vsi starši, ki želijo, da njihov otrok sodeluje pri tem programu, naj mu povedo, da bo lahko pri naslednjem pouku povedal. Seveda, potrebno bo več srečanj prirediteljev, ki pa jih bo vodstvo šole prilagodilo otrokom, da ne bodo zmeraj morali tako daleč priti kot je Burnley. Miklavž je pred vrati, zato nja vsi tisti, ki bodo dovolili otroku nastopati za gotovo to do naslednjega pouka sporoče ali pa pri naslednjem pouku.

Poročevalec

POZOR!

POZOR!

Morda želite vpoklicati v Avstralijo svojce ter za nje plačati prevoz? Potem se lahko obrnete na naš potovalni urad

# ODRA

6a Elizabeth Street  
MELBOURNE C 1

Telefon: MF 6178, zveč: JJ2630  
\*\*\*\*

PRODAJA LADIJSKIH, LETALSKIH, ŽELEZNIŠKIH POTNIH LISTKOV ZA VSE DELE SVETA \* DIREKTNI LETALSKI PREVOZ IZ JUGOSLAVIJE AVSTRALIJO ZA GOTOVINO ALI PO GOJNO ODPLAČILO \* POJASNILA V ZVEZI S POTOVANJEM, POTNIMI DOKUMENTI IN PRENOSU DENARJA!

## Oglasujte v "Vestnik"

Na celi strani ..... £ 4/-/-  
Polovico strani .... £ 2/-/-  
Četrtna strani .... £ 1/-/-  
Standard oglas ..... £ 0/12/-

PRIPOROČAMO SE!

# tiskarna Spacapan

171 Nicholson St., EAST BRUNSWICK  
Tel: FW 6110; Tram stop: 24

\*\*\*\*

VAM LAHKO IZDELA VSAKOVRSNA TISKARSKA DELA: tiskanje računov, vsakovrstnih blokov, naslove tvrdk - na ovitkih in pismih -, najrazličnejše vizitke, poročna oznanila itd., itd., itd.,...

PRIPOROČAMO SE!

# "Eden" Real Estate

\*\*\*\*\*

Če prodajate ali kupujete hišo ali zemljišče, obrnite se na to poznano tvrdko, v kateri je tudi naš slovenski zastopnik, s katerim lahko tudi pri tem poslu po domače pokramljate. V času uradnih ur se obrnite na naslov:

4 Pascoe Vale Rd., MOONEE PONDS  
Tel: 37 5104

in zahtevajte Maks HARTMANA. Po uradnih urah se pa za vse informacije obrnite na: 36 6432

# A. Matulaj Krojaški salon

64 Spencley St., CLIFTON HILL

Izdelujemo vse vrste oblek in plaščev po zadnji modi. Posebno se priporočamo za poročne obleke. V zalogi imamo veliko izbiro čevljev in perila...

CENE PRINASSO ZMERNE!  
Tel: JW 6378

Pri nas lahko v SLOVENČINI OBRAZLOŽITE, kakšno vrsto pričeske želite. TRAJNO KODRANJE LAS z NAJMODERNEJŠIMI SREDSTVI!!!

# "Phill Ann" Beauty Salon

165 Sydney Road, COBURG; tel: FM 2288

\*\*\*\*

Do nas Vas pripelje tramvaj številka 19, 20 ali 21.

Tramvajska postaja: štev. 34

STROKOVNI NASVETI BREZPLAČNI!!!

CONTINENTAL  
SMALL GOODS

# John Hojnik

213 St. Georges Rd.

FITZROY

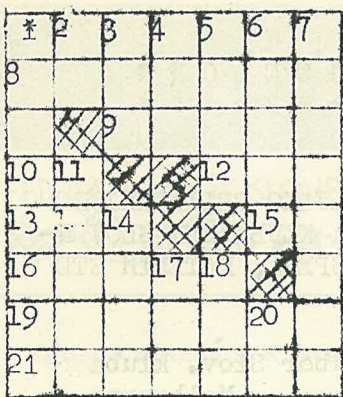
VAM NUDI NAJRAZLIČNEJŠE  
MESENE IZDELKE:

O B h r e n o v k e ,  
I I k r a n j s k e  
S C k l o b a s e ,  
I I N Š P E C I A L I T E T E  
T ( S t r a s s -  
E b u r g e r , !!!  
N g a l i c , I  
A l i b e r w u r - K  
S s t i t d . . . . L  
I I  
N K l i č i t e t e l : J W 6 6 5 6 D  
Z  
SE PREPRIČAJTE Z NAŠIMI I

\*"Vestnik" je enomesečnik. Izdaja ga Uprava SKM kot glasilo Zveze slovenskih klubov. Tiskarska dela opravlja Stanko Hartman, 153 Essex St., Pascoe Vale. Rokopise pošiljajte na Upravo Slov. kluba Melbourne.



MALA KRIŽANKA



V o d o r a v n o:

- 1 največje angleško pristanišče za izvoz premoža;
- 8 nemški letalski konstruktor;
- 9 kazen za nezadostno frankirano pošiljko;
- 10 začetnici mesta v Prekmurju;
- 12 višavje v Sahari;
- 13 neumen, bebast;
- 15 prislov ponavljanja;
- 16 slika iz preproste-ga življenja;
- 19 zdravilna rastlina, ki raste ob poljskih poteh;
- 21 prapor.

Navpično:

- 1 prejšnje ime mesta na Saškem s tekstilno in kovinasto industrijo (sedaj Karl-Marx Stadt);
- 2 tuj dvoglasnik;
- 3 ameriško moško ime (detektiv Kirbey);
- 4 spodnja ploskev posode;
- 5 ribje jajčece;
- 6 predmet, ki mu kdo pripisuje čarobno moč;
- 7 naše ime za središče Toscanne;
- 11 babje pšeno;
- 14 trpežna tkanina;
- 17 grezilo;
- 18 oče;
- 20 okrajšava za eventualno.

PREMIKALNICA

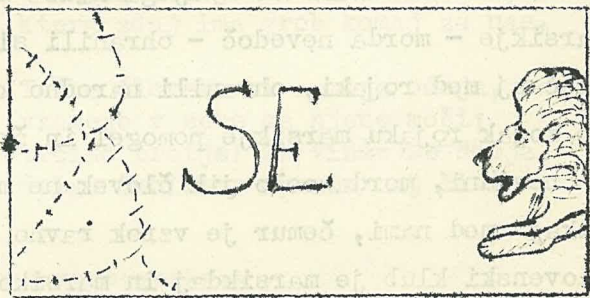
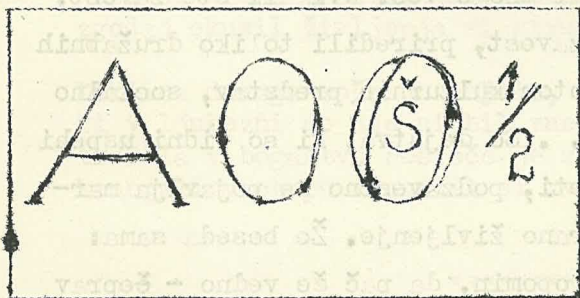
P O Z A V N A  
M I L J E N E C  
M U R M A N S K  
A N T I L J E  
O L J A R N A  
P O N J A V A

Premikaj gornje besede drugo za drugo, tako, da boš bral v treh navpičnih vrstah tri planete našega sončnega sistema.

\*\*\*\*\*  
\*\*\*\*\*  
\*\*\*\*\*

POLIDROMNA REBUSA

Polidromni rebus se rešuje tako, da se pojmi uganjajo po vrsti od leve proti desni, rešitev pa se bere nazaj.



\*\*\*\*\*

(DOLGE MINUTE. - Domači učitelj, ki poučuje fanta: "Boris, kam pa je šla mama?" Boris: "Pred dvema urama je šla k Mrs. Smith za pet minut na čaj!".

\*\*\*

OTROCI MED SEBOJ. - Rudek: "Sram te bodi! Krojač je tvoj oče, pa hodiš raztrgan". - Tonček: "Tvoj oče je pa zobni zdravnik in tvoj mali bratec nima zob!"

PETLETNICA SLOVENSKEGA KLUBA GEELONG  
\*\*\*\*\*

K PETI OBLETNICI SLOVENSKEGA KLUBA GEELONG VAM POŠILJAMO PRIJATELJSKE ČESTITKE IN POZDRAVE Z ŽELJO, DA NAJ VSE PLEENITTO DELO VAŠEGA KLUBA MED SLOVENSTVOM GEELONGA ŠE NAPREJ ZORI DOBER PLOD IN DOSEŽE NAJLEPŠE USPEHE, KATERIM STE V PRETEKLIH LETIH POSVETILI TOLIKO SVOJEGA PLEENITEGA TRUDA!

Upravni odbor Slov. kluba  
Melbourne

\*\*\*\*\*

To je telegramska čestitka Slovenskega kluba Melbourne Slovenskemu klubu Geelong, ki je v svojih "telegramskih" besedah izrazila morda nedovoljno svojo toplino in tople čestitke Klubu in njegovim voditeljem ter vsem članom in simpatizerjem ter iskreni pozdrav ob tem tako pomembnem dogodku. Praznovanje petletnice! Obhajanje ene kratke dobe, ki pa je lahko marsikdaj tudi nevarna in se pač preko nje, posebno še v okoliščinah v katerih živimo, odloči: biti ali ne biti. Čas je kolo, ki se obrača, ne da bi čakal niti na dobro niti na slabo, njemu niso mar dobre ali slabe lastnosti. Časovno merilo pa je lep pogled v preteklost, kakršnakoli je bila. Slovenski klub Geelong je prav gotovo v tem petletnem razdobju od svojega rojstva igral veliko vlogo plemenitosti in pokazal: kako je treba ostati to kar je človeku podaril Bog; mu pripada po naravnih in človeških zakonih - biti otrok svojega lastnega naroda, pa čeprav bi živeli v še bolj oddaljenih in organizacijsko otežkočenih krajih - mislim, radi razdalje posameznih rojakov - kot pa živimo danes. Demokratičnost Avstralije nam je omogočila narodno življenje, celo priporoča nam in nas poziva, da svojo narodno kulturo pokažemo njenim pravim sinovom in hčeram in jo v kolikor je sprejemljiva tudi marsikje uskladimo z njihovo. Pogoji so vsi, le prevelika razdaljenost med rojaki, je edina ovira pri organizacijskem življenju in seveda mnogokrat nerazumevanje ljudi.

Pa SKG je s svojo obstoječnostjo pokazal, da je vse te ovire premagal, ker je bila narodna zavest močnejša kot otežkočene okoliščine; ker je plamen slovenskega srca grel in raztapljal ledenike. Petletnica je to dokazala. Če ne bi, dragi rojaki v Geelongu, naredili nič več kot da ste ohranili Klub, je že to uspeh, ki mu je potrebno čestitati. Jedro je ohranjeno, to je glavno. Najtežje je združevati. Zraven ohranitve svojega Kluba ste storili mnogo več: dvigali ste zavest, marsikje - morda nevedoč - ohranili slovensko zavest, priredili toliko družabnih srečanj med rojaki, ohranili narodno kulturo potom kulturnih predstav, socialno je rojak rojaku marsikje pomogel in še in še... So dejstva, ki so vidni uspehi in nevidni, morda celo jih človek ne more uvideti, podzavestno se pojavlja marsikaj med nami, čemur je vzrok ravno organizirano življenje. Že beseda sama: Slovenski klub je marsikdaj in marsikomu pravi opomin, da pač še vedno - čeprav v tujini - živi nekaj kar je slovensko - tvoje in moje, nas vseh; nekaj, kar nihče ne bi smel zavreči ampak držati, držati, dragi rojaki, in spoštovati!

Danes, ko z vami praznujemo (praznujemo jo, praznujemo v svojih srcih!) peto obletnico vašega Kluba, se tudi z vami veselimo vseh uspehov in vam kličemo: ODREZALI STE SE, BRATJE, kar je bilo uspešnega nam žene voljo naprej in kar je bilo poteškoč, nam naj bodo v ponos: nieteklonili pred njimi, torej - jačale so vas! Veselimo se z vami vsakega uspeha in čutimo z vami vsak vaš neuspeh. Veže nas trdna vez rojaštva in prijateljstva, veže nas naša vzajemnost, veže nas naše otroštvo - bratje - vežejo nas uspehi in neuspehi!

Dragi rojaki v Geelongu, imate ljudi v svojem Klubu, ki so vanj vložili z ljubeznijo vse svoje srce in delo, ki so ostali podporniki, držeč na svojih ramah tempelj Slovenstva v Geelongu, sledite jim še bolj agilno!

Upravni odbor SKM